

Materinska ljubezen.

Slavni ruski pisatelj Turgenjev je pripovedoval nekoč tole zgodbo:

Bil je star deset let. Oče ga je vzel s seboj na lov. Prodirala sta skozi goščo in nenadoma zleti iz grmovja ptica. Mladi Turgenjev ves v lovskem navdušenju ustreli in — zadene. Bil pa je silno vznemirjen, ko je frfotajoča ptica padla k njegovim nogam. Življenje je že ugašalo v njenem telescu, pa vendar se je s poslednjimi močmi dvignila in trudoma sfrfotala k svojemu gnezdu; materinska ljubezen je bila močnejša kot smrt. V gnezdecu so bili mladiči, nebogljeni vsi, ki niso slutili nesreče, ki je zadela njihovo mater. Prestrašeni so čivkali, ko je priletela v gnezdo mati in jih pokrila s svojim mrtvim telescem. Še v smrti je bil njen pogled poln materinske ljubezni, še v smrti je hotela varovati svojo deco. Mladi Turgenjev je šel h gnezdu in ko je pogledal vanj, je videl mrtvo ptico, ki ga je gledala z očitajočimi mrtvimi očmi. Ta pogled ga je pretresel in ves zamišljen je stopil k očetu:

»Oče, kaj sem storil!« je obžaloval.

Oče pa se ni oziral na njegovo žalost in je rekel: »Dobro si meril, sinko; to je bil lep uspeh za prvi strel. Kmalu boš dober lovec.«

»Nikdar ne bom lovec! Nikoli več ne bom ubil za zabavo živega bitja. Nočem take zabave. Življenje je lepše kot smrt!«

Mirko Kunčič:

Nočni strah.

Sredi tihe polnoči

Majda se iz sanj zbudi

in v temo prisluhne plašno:

Kaj je to? Babbav? Joj, strašno!

Z votlim glasom roka mrka

»tok, tok, tok« na okno trka.

Roka? — Miška, hahaha,

v temni luknjici škrablja...